

*Hacıbala Abutalıbov – 75***BAKIMIZIN HACIBALA MÜƏLLİMİ**

Həsərin səs, söz, termin, ifadə, fikir, anlayış olaraq qeyd olunan və olunmayan sahələrinin hər birinə aid mahiyyətinin əsaslarına dair təhlillərini aparsaq, görürük ki, bu hissi məfhum, insanın qəlbini alovşuz yandırır-yaxdığı kimi, onun idrakını da qurudub heçə çevirə bilən bir duyğudur...

* * *

Həsət – sevincin, şadlığın, məhəbbətin, sevginin, istəyin, qovuşmağın, vüsəlin və s. bu qəbildən olan anlayışların “cəza elementi”dir. Həsət – ayrılığın, uzaqlaşmanın, qəmin, kədərin, nisgilin, darıxmanın, nalənin səssizliyində boğulan səssiz musiqidir. Həsət – özündən ayrılmanın, tərki dünyalığın, qəribliyin, bunlardan irəli gələn qəribəliyin bağlı qıfılıdır. Həsət – birləşmənin, qovuşmanın, çulğuşmanın, vüsəlin – vuslatın bağlı qıfılının itmiş açarıdır. Həsət – arzusunun, diləyin, ümidin közərməkdə olan son qığılcımının vaxtından əvvəl sönməsidir. Həsət – həyatın idrakı (bəsirəti) dərkinin sonsuz boşluğudur. Həsət – yanında olaraq qovuşa bilməməyin, dəryada olarkən susuzluqdan yanmağın alovlu halətidir...

* * *

Bu anlayışa münasibətini bildirərkən bir zamanlar gənc yazarlardan birinin mənzumanə hekayəsindən bir neçə sətri xatırladım: “Həsərin nə yamanmış, a qumral gözlüm?! Heç bilməzəmmiş... Yanında ola-ola elə darıxıram ki, deyə, şəninə dastan da yazarammış... Axı, hardan biləydim ki, belə də olarmış, bir həsət alovu yandırır yaxarmış...” Müəllifin bu duyğularına bədi, fəlsəfi-estetik, eşqi-şövqü-hissi yönümdən yox, elmi-idrakı, fəlsəfi-məntiqi - hissi tərəfdən yanaşsaq, görürük ki, doğma Bakımızın həsəti məhz bu ayrılığın, bu darıxmanın kulminasiyası fonunda təxəyyüllə təfəkkürün toqquşan dramıdır, Əziz Qardaşım! Bakı həqiqətən SİZSİZ çox darıxır... Bu ecakar şəhərimizin tərəqqipərvər, xoşniyyətli, qədərbilən insanları Sizin coşğun, hərəətli fəaliyyətiniz üçün elə darıxmışlar ki, bunu sözlə ifadə etmək, hətta mənim üçün belə çətinlik yaradır. Belə olmasaydı, Sizin artıq bu şəhərin başçısı olmadığınızı təsəvvür edə bilməyən insanlar; bir çatışmazlıqla rastlaşanda “Hacıbala müəllimə demək lazımdır...”, “Abutalıbova yazmaq lazımdır...” ifadələrini sövqi-təbii səsləndirməzdilər və mən də bunların şahidi olmazdım...

Bakının Sizin üçün darıxmalarının ən ağırlı tərəflərindən biri də odur ki, hekayə müəllifinin qeyd etdiyi kimi, Bakı Sizin yanınızda ola-ola darıxır... və Sizi dastanlaşdırır. Bu başqa cür ola da bilməzdi... Axı, Siz Bakını minilliklər, daha dəqiq desək, on minilliklər tarixi

ərzində görünməmiş bir görkəmə gətirdiniz... Mübaliğəli desəm, Tanrı qatındakı cənnətlərin yerdəki timsalına çevirdiniz... Ən azı isə əfsanəyə görə yer üzündə mövcud olmuş “Gülüstani-İrəm cənnəti”nə döndərdiniz. (Bu “cənnəti” qədim Yəmənün müstəbid padşahı Şəddad Tanrının lütfündən kənar yaratdığı üçün, İlahi onun üzərinə pərdə çəkib, Şəddadla birgə yox etdi. Sizin isə yaratdıklarınız Tanrının lütfü ilə ərsəyə gəldiyindən əbədi yaşa-yacaqdır.) Bu fəaliyyətinizin uzun illər, onilliklər, yüzilliklər, onminilliklər boyu unudulmayacağına adım kimi əminəm. Adımın mənası isə əsas, təməl, bünövrə – bina deməkdir. Siz artıq bu bünövrəni töküüb, bu binanı tikmişiniz. Ümid edirəm ki, Sizin davamçılarınız da bu ənənəni inkişaf etdirəcəklər. Təbii ki, bunu da zaman göstərəcəkdir... Buna inanıram. Çünki doğma Bakımızın hər küncündə, bucağında, Sizin əməlinizin çiçək açan izi var. Nə qədər ki, Sizin zəhmətinizin açdığı güllərin ətri şəhərimizin üzərindən çəkilməyib... Bu “çiçəkləri” sadəcə sulamaq, becərmək, bəsləmək lazımdır...

Əziz qardaşım, görünür elə bu ecakar bacarığınızın nəticəsi idi ki, Dövlət başçımız, mərhəmətli və məharətli prezidentimiz İlham Heydər oğlu Əliyev Sizə böyük etimad göstərərək daha geniş əhatəli – Ölkə əhəmiyyətli bir vəzifəni etibar etdi... Şübhəsiz ki, bu vəzifənin də öhdəsindən layiqincə gələcəksiniz!.. Çünki buna Sizin həm fiziki, həm də idrakı gücünüz yetərincədir!.. Axı, Siz adi adamlardan deyilsiniz; İlahidən nur alan, işıqlı insan, işıq adamısınız... İşıqlı insanların himayədarı isə İlahi nurdur!.. Bunu isə çox az adam hiss edir, duyur və görə bilir. Təvəzökarlıqdan uzaq olsa da, belə azlardan biri də mənəm – kimlərin nə düşünüb-daşınıb, danışmasından, nə təzib-azıb, yazmasından asılı olmayaraq...

Əmin olun ki, Bakımız Sizin üçün daim darıxacaq. Siz isə Bakımızın əbədi həm də ədəbi həsəti olacaqsınız...

Doğum gününüz mübarək!..

Tanrı Sizi qorusun!..

QEYD: *Əziz Qardaşım, mən bu yubileyinizi də əvvəlki kimi xüsusi, qeyri-adi – digər təbriklərə bənzəri olmayan bir şəkildə qeyd etməyi planlaşdırmışdım. Lakin ilahinin hökmü, taleyin qəzavü-qədəri son iki ildə və axırını iki ayda başımı elə qarışdırdı ki, ürəyimin istəyi, bəsirətimin hökmü ilə nəzərdə tutduqlarımı həyata keçirə bilmədim... Ümid edirəm ki, üzrlü sayarsınız... Nə olar, qalsın möhtəşəm 80 illiyinizə. Gümanım var ki, o vaxta kimi yaşayacam... Ən xoş duyğularla:*

Binnət HÜMBSSTOĞLU